

การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการ ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

ธนสุนทร สว่างสาลี¹ สมิหรา จิตตลดากร²

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยและศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด จำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 307 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS ประมวลผลและการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่ารัฐบาลทุกสมัยได้ให้ความสำคัญกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยโดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว (ความชัดเจนของนโยบาย ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร การมีส่วนร่วมของประชาชน ลักษณะขององค์กร การสื่อสารระหว่างองค์กร กิจกรรมสนับสนุน และความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ) อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.53$, $SD = .646$) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะตัวแบบ “SAKAEO MODEL” เป็นรูปแบบในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

คำสำคัญ : พัฒนาการของนโยบาย, การนำนโยบายไปปฏิบัติ, การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การเมือง) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่อยู่ 199/25 หมู่ที่ 1 ตำบลบึงสนั่น อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

² รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE INTEGRATED IMPLEMENTATION OF HUMAN TRAFFICKING POLICY FOR PREVENTION AND SUPPRESSION IN SAKAE0 PROVINCE

Tanasunton Sawangsaree¹ Samira jidtaradakorn²

Abstract

The objective of this research is to study the development of prevention and suppression human trafficking policy in Thailand and the implementation of human trafficking policy for prevention and suppression in Sakae0 Province. The samples in this research comprised of 10 executive offices and 307 operational officers in Sakae0 Province. Questionnaire and in-depth interview were used to collect data then analyzed by using SPSS and qualitative analysis. The results of the study are as follows : The government maintain effort to develop prevention and suppression human trafficking policy in Thailand and the integrated implementation of human trafficking policy for prevention and suppression in Sakae0 province (policy clarity, policy recourses, human participation, the characteristics of implement agencies, organizational communication, supportive activities and collaboration/ the disposition of implementers) is good level. ($\bar{X}$ =2.53, SD=.646) I, Therefore, have any suggestions to used the acronym “SAKAE0 MODEL”

Key words : policy development, policy implementation, prevention and suppression human trafficking

บทนำ

สถานการณ์ปัจจุบันการค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่สำคัญซึ่งมีรูปแบบที่ซับซ้อน มีลักษณะเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ กล่าวคือ มีผู้กระทำความผิดทำเป็นขบวนการและมีความเกี่ยวข้องกับหลายประเทศ เจ้าหน้าที่ภาครัฐเองก็ไม่สามารถดำเนินการจับกุมหรือสืบสวน สอบสวนเอาตัวผู้กระทำความผิดทั้งหมดในต่างประเทศมาลงโทษได้ตามปกติโดยทุกประเทศทั่วโลกเห็นด้วยกับการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาได้มีการออกกฎหมายเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ รายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์อันเป็นการจัดปัญหาได้อย่างยั่งยืน ผลการรายงานจะกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้รับรองกฎบัตร ข้อตกลงระหว่างประเทศ และกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ด้วยเช่นกัน ซึ่งการขับเคลื่อนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้เกิดผลในเชิงรูปธรรม จะต้องมียุทธศาสตร์ มาตรการ และแนวทางที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการอย่างเป็นระบบ จากผลการวิจัยต่าง ๆ มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และข้อกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พบว่าประเทศไทยยังคงมีสถานะเป็นประเทศต้นทาง ปลายทางและทางผ่านของการค้ามนุษย์ ในปีดังกล่าวมีผู้เสียหายคดีค้ามนุษย์รวมทั้งสิ้น 522 คน เป็นชาย 137 คน เป็นหญิง 385 คน ซึ่งกระบวนการค้ามนุษย์จะใช้พื้นที่บริเวณพรมแดนระหว่างประเทศเป็นทางผ่านในการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่จังหวัดสระแก้วซึ่งเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษมีการเข้าออกของแรงงานต่างชาติชาวกัมพูชาเป็นจำนวนมาก

การค้ามนุษย์จังหวัดสระแก้วมีข้อน่าห่วงใยในอนาคต หลังจากมีการเปิดประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการซึ่งนโยบายมาตรการ การใช้แรงงานต่างด้าวที่ปัจจุบันประเทศไทยอนุญาต ให้ใช้บัตรผ่านแดนชั่วคราวในการเดินทาง ข้ามฝั่งโดยไม่มีการลงทะเบียนอื่น ๆ ผิดกับค่าจ้างแรงงานไทยที่สูงกว่ามากจึงทำให้เกิดแรงงานเถื่อนเป็นจำนวนมากไหลเข้าสู่ไทยโดยไม่สามารถควบคุมได้ (สายฝน แห่หงษ์หล้าและคณะ, 2557, หน้า 4) ปัญหาเด็กเร่ร่อนชาวกัมพูชาอาจจะเพิ่มมากขึ้นซึ่งเด็กเร่ร่อนชาวกัมพูชากลุ่มนี้จัดว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจจะตกเป็นเหยื่อของกระบวนการค้ามนุษย์ในอนาคตต่อไปได้ (ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดสระแก้ว, 2559, หน้า 12-14) และผลจากการที่สหรัฐอเมริกาได้ลดความน่าเชื่อถือต่อประเทศไทยโดยลดลำดับจาก Tier 2 (watch list) เป็น Tier 3 จึงเป็นสิ่งที่ประจักษ์ชัดว่าในภาพรวมปัญหาการค้ามนุษย์ในประเทศไทยก็ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเพราะการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายยุทธศาสตร์ และมาตรการต่าง ๆ ยังคงไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยกฎหมายหลายฉบับและหน่วยงานราชการอีกหลายฝ่ายในการดำเนินการและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐและกลไกในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับพื้นที่ต่างฝ่ายต่างทำงานในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง และยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการค้ามนุษย์อย่างชัดเจน (สุนทร เอกพันธ์ นิตี ผดุงชัยและไฉไล ศักดิ์วีรพงศ์, 2556, หน้า 85 อ้างถึงใน กิตสุธณ สังข์สุวรรณ, 2558, หน้า 329)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการแก้ไขปัญหาการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว โดยนำพัฒนาการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในประเทศไทยและการได้รับผลกระทบจากนโยบายการค้ามนุษย์ต่างประเทศเป็นกรอบพื้นฐานของการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งสามารถนำไปสู่การกำหนดนโยบายระดับชาติ เพื่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการในระดับพื้นที่เพื่อ

พัฒนาวิธีการแก้ไขปัญหาการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้เกิดประสิทธิภาพยั่งยืนเป็นประโยชน์ โดยตรงต่อเหยื่อการค้ามนุษย์ได้อย่างชัดเจนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ปี พ.ศ. 2557-2559 โดยมีขอบเขตด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการ แนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความหมายของการค้ามนุษย์ กฎหมายว่าด้วยการค้ามนุษย์ของต่างประเทศและของประเทศไทย นโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทยจากเอกสาร ตำรา ระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ขอบเขตด้านประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด จำนวน 10 คน และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 307 คน

2. วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยมาตรวัดของตัวแปรที่อยู่ในกรอบแนวคิด โดยมีการทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของมาตรวัดเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียวจากผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว เพื่อมุ่งทดสอบตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่กำหนดไว้ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ศึกษาพัฒนาการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย เครื่องมือสำหรับการวิจัย มีดังนี้

1) การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary) ได้แก่ เอกสารรายงานของจังหวัด นโยบายของรัฐบาล นโยบายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ การสรุปผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ การศึกษาแนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความหมายของการค้ามนุษย์ และกฎหมายว่าด้วยการค้ามนุษย์ของไทย แนวคิดการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทยจากเอกสารตำรา ระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) เป็นการสัมภาษณ์ผู้ชำนาญการนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติที่เป็นผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มี 2 กลุ่มได้แก่

1) ผู้นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติที่เป็นผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด

2) เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์รายข้อ โดยการหาความสัมพันธ์ของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถาม โดยเลือกข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์สูงไว้ใช้ในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ (Reliability) แบบสอบถามของแต่ละด้านโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ถ้าได้ค่ามากกว่า 0.8 ถือว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือเมื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ในภาพรวมทั้งฉบับอยู่ที่ 0.82

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติพรรณนา (descriptive statistics) โดยหาค่าสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

2. การนำเสนอผลการศึกษา

2.1 การนำเสนอรูปแบบเชิงคุณภาพด้วยการบรรยาย เป็นการนำเสนอด้วยความเรียงโดยใช้สถิติพรรณนาและบรรยายการตีความ

2.2 การนำเสนอรูปแบบเชิงปริมาณเป็นการนำเสนอด้วยรูปแบบตารางและการบรรยาย ได้ตารางโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรม SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. พัฒนาการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย

จุดเริ่มต้นของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยเริ่มจากที่ประเทศไทยได้ลงนามในพิธีสารการป้องกันปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2544 (2001) เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรต่อมารัฐบาลได้ประกาศเจตนารมณ์ในการต่อต้านการค้ามนุษย์และกำหนดนโยบายเรื่องการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยเป็นวาระแห่งชาติเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2547 ณ ทำเนียบรัฐบาล จากการกดดันขององค์กรเอกชนไทย องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ ประเทศต่าง ๆ ที่อ้างว่าประเทศไทยเป็นแหล่งแสวงหาประโยชน์มิชอบจากการค้าหญิงและเด็กโดยเห็นว่าประเทศไทยตกอยู่ใน 3 สถานะคือสถานะที่หนึ่งเป็นประเทศต้นทางที่ส่งเด็กและผู้หญิงไปค้าทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาค สถานะที่สองเป็นประเทศทางผ่านที่รับเด็กและผู้หญิงจากประเทศอื่นทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาคเข้ามาและผ่านไปยังประเทศอื่น สถานะที่สามเป็นประเทศปลายทางคือนำเด็กและผู้หญิงจากที่ต่างๆมาค้าบริการทางเพศ ประกอบกับสหรัฐอเมริกา

ประกาศใช้กฎหมายคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ (TVPA) เมื่อปี พ.ศ. 2543 เพื่อประเมินสถานการณ์การแก้ไขปัญหาตามมาตรฐานขั้นต่ำ ในการยุติการค้ามนุษย์ของประเทศต่าง ๆ ที่สหรัฐอเมริกากำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ต้องดำเนินการไม่ให้มีการค้ามนุษย์ กำหนดโทษที่รุนแรง เข้มงวดกับพฤติกรรมการค้ามนุษย์ เพื่อที่จะยับยั้งไม่ให้เกิดการค้ามนุษย์เกิดขึ้นอีก ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามจะถูกระงับการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้ปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยมีการร่วมมือกันอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ในรูปแบบของการหารือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการปรับแก้กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้มีการลงโทษผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการค้ามนุษย์ ประเทศไทยได้จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติเรื่องการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิงภายในประเทศและข้ามชาติ พ.ศ. 2546 -2553 ขึ้นเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรระหว่างประเทศใช้เป็นแผนแม่บทในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง

ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติฯ ประเมินประสิทธิภาพของการบริหารแผน ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการดำเนินการตามแผนเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแผนในครั้งแผนหลัง ในปี 2553 รัฐบาลไทยตระหนักและให้ความสำคัญกับการคลี่คลายปัญหาการค้ามนุษย์จึงได้นำรายงานการค้ามนุษย์และข้อเสนอแนะขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และสหรัฐอเมริกา (United Nations on Drugs and Crime: UNODC) มาเป็นแนวทาง ดำเนินงานแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ของไทย โดยได้จัดทำนโยบายค้ามนุษย์ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบนโยบายยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2554-2559 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 โดยยึดหลักการสำคัญคือ การคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสและผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นคนไทยและคนต่างด้าว ที่อยู่บนผืนแผ่นดินไทย โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกันการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด เพื่อนำผู้กระทำผิดมาลงโทษและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ในทุกระดับ

ในด้านการออกกฎหมายประเทศไทยได้ประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2471 ถือว่าเป็นกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ฉบับแรกของไทย เมื่อใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับ คือยังมีขอบเขตที่จำกัดทั้งในแง่ของฐานความผิด และมาตรการที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดจึงได้ปรับปรุงมาตรการในการป้องกันปราบปรามและเพิ่มเติมมาตรการในการเยียวยาช่วยเหลือหญิงและเด็กให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 นับจากวันใช้บังคับพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 เป็นต้นมาพบว่าลักษณะของการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลมิได้จำกัดแต่เฉพาะหญิงและเด็กเท่านั้น พร้อมทั้งกระทำด้วยวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การนำบุคคลเข้ามาค้าประเวณีในหรือส่งไปค้านอกราชอาณาจักร บังคับใช้แรงงานบริการหรือขอทาน บังคับดัดอวัยวะเพื่อการค้า หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบประการอื่น จึงได้ยกเลิกพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 และประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับพันธกรณีของอนุสัญญาและพิธีสารจัดตั้งกองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งปรับปรุงการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เสียหายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2551 เป็น

ต้นมาจนถึงปัจจุบันและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหนึ่งครั้งโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 เพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในปัจจุบันที่มีความรุนแรง ซับซ้อน และเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยกำหนดให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้ผู้พบเห็นเหตุการณ์ค้ามนุษย์แจ้งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกำหนดมาตรการเพิ่มอำนาจทางปกครองให้แก่เจ้าหน้าที่ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และใน ปี พ.ศ. 2559 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาความคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2559 เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้ในการพิจารณาคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดค้ามนุษย์

สำหรับการขับเคลื่อนนโยบายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของไทย ผลการดำเนินการสรุปได้ 2 ด้าน ได้แก่

1. การดำเนินงานด้านนโยบายและกลไกการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัตินั้น รัฐบาลได้ตระหนักและได้ยกระดับความสำคัญในการแก้ปัญหาค้ามนุษย์จัดให้เป็นนโยบายเร่งด่วนซึ่งมุ่งเน้นให้ทุกหน่วยงานบูรณาการความร่วมมือร่วมกันในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการจัดการปัญหาแรงงาน ต่างด้าวและการค้ามนุษย์ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและแต่งตั้งชุดติดตามและตรวจสอบการจัดการปัญหา รวมไปถึงแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อกระจายความเจริญสู่ท้องถิ่นในพื้นที่ ที่มีศักยภาพโดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขและบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและการจัดการปัญหาที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบในการบูรณาการเชิงนโยบายและการขับเคลื่อน รวมทั้งมีมติการทำงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ การค้ามนุษย์ แรงงานบังคับ แรงงานเด็ก แรงงานต่างด้าว และการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมการจัดสรรงบประมาณซึ่งได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมารับผิดชอบอย่างชัดเจน

2. ด้านการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมายนั้นได้มีการปรับกลยุทธ์ในการดำเนินคดี เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การค้ามนุษย์ โดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานแบบบูรณาการมุ่งเน้นให้มีทีมงานคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ และเพิ่มความพยายามในการสืบสวนขยายผลเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดให้ครบขบวนการตั้งแต่กลุ่มนายหน้า ผู้นำพา ผู้รับ ผู้ควบคุม ผู้ค้า รวมถึงตลอดถึงผู้ใช้บริการหรือลูกค้า และให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดให้ครบทุกตัวบทกฎหมาย

2. การนํานโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

ด้านที่ 1 ความชัดเจนของนโยบาย พบว่าเนื้อหามีความเข้าใจง่ายไม่คลุมเครือ มีการระบุเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิด มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ด้านที่ 2 ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร พบว่าสถานที่ทำงานมีความเหมาะสม ทันสมัย มีความปลอดภัยและบุคลากรให้ความร่วมมือในการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ แต่มีปัญหาในเรื่องบุคลากรไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ไม่ทันสมัย ได้รับงบประมาณไม่ทันต่อการปฏิบัติงาน และความรู้ความสามารถของบุคลากรในการดำเนินการ มีการบริหารจัดการของชายแดน โดยมีบุคลากรจากกองกำลังบูรพาดำเนินการตรวจตามแนวชายแดน

ด้านที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่ามีอาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมและภาครัฐให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังปัญหาการค้ามนุษย์ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องการมีผู้

แจ้งเบาะแสในการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินงาน ชุมชนให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรม ประชาชนมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันการค้ามนุษย์

ด้านที่ 4 ลักษณะขององค์กรที่น่าโนบายไปปฏิบัติ พบว่าได้รับการสนับสนุนจากภาคีเครือข่าย ภาคเอกชน ได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ มีการทำงานเป็นทีม มีการกำหนดสายบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์กับประชาชน โดยสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์จังหวัดสระแก้ว มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของทุก หน่วยงาน ทำงานแบบบูรณาการ มีการทำงานในพื้นที่อย่างจริงจัง แต่สิ่งที่ยังเป็นปัญหาคือในแต่ละหน่วยงานยัง ขาดการติดตามผลการดำเนินงาน

ด้านที่ 5 การสื่อสารระหว่างองค์กร พบว่ามีการรับฟังนโยบายอย่างต่อเนื่อง มีช่องทางการสื่อสาร อย่างเหมาะสมกับผู้รับสารและหน่วยงานราชการนิยมจัดการประชุมเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร แต่มีปัญหา ในด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์อย่างกว้างขวาง

ด้านที่ 6 กิจกรรมสนับสนุน พบว่าภาคประชาชนได้รับการส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดเห็น อย่างอิสระ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาให้การสนับสนุนการดำเนินงาน มีการจัดอบรมให้ความรู้ตาม นโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ แต่นักการเมืองได้ให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบาย น้อย

ด้านที่ 7 ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้มีนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าประชาชนให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี ผู้มีนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้าถึง ข้อมูลได้เป็นอย่างดี แต่ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่น้อย นอกจากนี้ยังมีการตรวจบูรณาการ ของทุกภาคส่วนทั้งทหาร ตำรวจ พลเรือน มีเครือข่ายอาสาสมัคร

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพัฒนาการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ของประเทศไทย

จุดเริ่มต้นของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยเริ่มจากที่ประเทศไทย ได้ลงนามในพิธีสารการป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2544 (2001) เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ต่อมารัฐบาลได้ประกาศเจตนารมณ์ในการต่อต้านการค้ามนุษย์และกำหนดนโยบายเรื่องการป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ของประเทศไทยเป็นวาระแห่งชาติเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2547 ณ ทำเนียบรัฐบาล จากการ กดดันขององค์กรเอกชนไทย องค์กรเอกชนระหว่างประเทศ ประเทศต่างๆที่อ้างว่าประเทศไทยเป็นแหล่ง แสวงหาประโยชน์มิชอบจากการค้าหญิงและเด็กโดยเห็นว่าประเทศไทยตกอยู่ใน 3 สถานะคือสถานะที่หนึ่งเป็น ประเทศต้นทางที่ส่งเด็กและผู้หญิงไปค้าทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาค สถานะที่สองเป็นประเทศทางผ่านที่รับ เด็กและผู้หญิงจากประเทศอื่นทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาคเข้ามาและผ่านไปประเทศอื่น สถานะที่สามเป็น ประเทศปลายทางคือนำเด็กและผู้หญิงจากที่ต่างๆมาค้าบริการทางเพศ ประกอบกับสหรัฐอเมริกาประกาศใช้ กฎหมายคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ (TVPA) เมื่อปี พ.ศ. 2543 เพื่อประเมินสถานการณ์

การแก้ไขปัญหาตามมาตรฐานขั้นต่ำ ในการยุติการค้ามนุษย์ของประเทศต่างๆ ที่สหรัฐอเมริกากำหนดให้ประเทศ ต่างๆต้องดำเนินการไม่ให้มีการค้ามนุษย์ กำหนดโทษที่รุนแรง เข้มงวดกับพฤติกรรมการค้ามนุษย์

เพื่อที่จะยับยั้งไม่ให้เกิดการค้ำมนุษย์เกิดขึ้นอีก ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามจะถูกระงับการช่วยเหลือในด้านต่างๆ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้ปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยมีการร่วมมือกันอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ในรูปแบบของการหารือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการปรับแก้กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้มีการลงโทษผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการค้ำมนุษย์ ประเทศไทยได้จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติเรื่องการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาค้าเด็กและหญิงภายในประเทศและข้ามชาติ พ.ศ. 2546-2553 ขึ้นเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรระหว่างประเทศใช้เป็นแผนแม่บทในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาค้าเด็กและหญิง

ในช่วงปี พ.ศ. 2548 -2550 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราชประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติฯ ประเมินประสิทธิภาพของการบริหารแผน ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการดำเนินการตามแผนเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแผนในครั้งแผนหลัง ในปี 2553 รัฐบาลไทยตระหนักและให้ความสำคัญกับการคลี่คลายปัญหาการค้ำมนุษย์จึงได้นำรายงานการค้ำมนุษย์และข้อเสนอแนะขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และสหรัฐอเมริกา (United Nations on Drugs and Crime: UNODC) มาเป็นแนวทาง ดำเนินงานแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ของไทย โดยได้จัดทำนโยบายค้ำมนุษย์ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2554-2559 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 โดยยึดหลักการสำคัญ คือ การคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสและผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นคนไทยและคนต่างด้าว ที่อยู่บนผืนแผ่นดินไทย โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกัน การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด เพื่อนำผู้กระทำผิดมาลงโทษ และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ในทุกระดับ

ในด้านการออกกฎหมาย ประเทศไทยได้ประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พ.ศ. 2471 ถือว่าเป็นกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ฉบับแรกของไทย เมื่อใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับ คือยังมีขอบเขตที่จำกัดทั้งในแง่ของฐานความผิด และมาตรการที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดจึงได้ปรับปรุงมาตรการในการป้องกันปราบปรามและเพิ่มเติมมาตรการในการเยียวยาช่วยเหลือหญิงและเด็กให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 นับจากนั้นใช้บังคับพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 เป็นต้นมาพบว่าลักษณะของการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลมิได้จำกัดแต่เฉพาะหญิงและเด็กเท่านั้น พร้อมทั้งกระทำด้วยวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การนำบุคคลเข้ามาค้าประเวณีในหรือส่งไปค้านอกราชอาณาจักร บังคับใช้แรงงานบริการหรือขอทาน บังคับดัดอวัยวะเพื่อการค้า หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบประการอื่น จึงได้ยกเลิกพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 และประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551 เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับพันธกรณีของอนุสัญญาและพิธีสารจัดตั้งกองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ รวมทั้งปรับปรุงการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เสียหาย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. 2551 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2551 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหนึ่งครั้งโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 เพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ในปัจจุบันที่มีความรุนแรง ซับซ้อน และเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

โดยกำหนดให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้ผู้พบเห็นเหตุการณ์ค้ามนุษย์แจ้งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกำหนดมาตรการเพิ่มอำนาจทางปกครองให้แก่เจ้าหน้าที่ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และใน ปี พ.ศ. 2559 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2559 เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้ในการพิจารณาคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดค้ามนุษย์

การดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมายได้มีการปรับกลยุทธ์ในการดำเนินคดี เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การค้ามนุษย์ โดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายได้กำหนดยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานแบบบูรณาการ มุ่งเน้นให้มีทีมงานคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ และเพิ่มความพยายามในการสืบสวนขยายผลเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดให้ครบขบวนการตั้งแต่กลุ่มนายหน้า ผู้นำพา ผู้รับ ผู้ควบคุม ผู้ค้า รวมถึงตลอดถึงผู้ใช้บริการหรือลูกค้า และให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดให้ครบทุกตัวบทกฎหมายทำให้สามารถลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ได้เพิ่มขึ้น มาตรการและความเข้มข้นในการบังคับใช้กฎหมายพบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม มีนโยบายที่ชัดเจนว่ากรณีการพิจารณาปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา คดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ ให้พิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากมีการปล่อยตัวชั่วคราว มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินคดี มีการจัดทำโครงการ PATROL โดยได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานชายแดน ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชา ลาว และเมียนมา เพื่อประสานการปฏิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ โดยใช้ระบบบริหารจัดการคดีและสำนักงานข่าวกรองเข้ามาเป็นตัวช่วยในการวิเคราะห์เครือข่ายอาชญากรรมที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคีด้านการดำเนินคดีมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในทวิภาคีจัดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพิ่มช่องทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนรวมถึงการกำหนดมาตรการยึดทรัพย์สินที่กำหนดร่วมกันในกลุ่มทวิภาคีและในส่วนสุดท้ายการส่งเสริมบทบาทของกระทรวงยุติธรรมที่เข้มข้นขึ้นในการส่งเสริมการบูรณาการการทำงานในเรื่องการดำเนินคดีให้มีอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้น

สำหรับประเด็นที่ประเทศไทยถูกมองว่าเป็นประเทศที่มีปัญหาการค้ามนุษย์ ที่ทำให้สหรัฐอเมริกาจัดประเทศไทยให้อยู่ใน Tier 2 Watch List ในปัจจุบันรัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขโดยมีการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่รัฐที่ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนสมรู้ร่วมคิดในการค้ามนุษย์ พร้อมทั้งดำเนินการพิพาทและลงโทษเจ้าหน้าที่ที่พบว่ามี ความผิดจริงอย่างเข้มงวด ไทยมีการพัฒนาในการระบุอัตลักษณ์เหยื่อค้ามนุษย์ในกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยง ซึ่งได้แก่ ผู้อพยพ บุคคลไร้สัญชาติ เด็กและผู้ลี้ภัย มีการดำเนินคดีและพิพาทศาลลงโทษนักค้ามนุษย์ด้วยการ บังคับใช้กฎหมายเชิงรุกและร่วมมืออย่างมีระบบกับภาคประชาสังคม เพิ่มทรัพยากรบุคคลสำหรับการ สอบสวน การดำเนินคดีการค้ามนุษย์และการจัดตั้งแผนกการค้ามนุษย์ในระบบศาล รวมถึงเพิ่มการฝึกอบรมและ วัสดุอุปกรณ์สำหรับคณะทำงานพหุวิทยาการ ซึ่งได้แก่ ผู้ตรวจสอบการใช้แรงงานทั้งที่ท่าเรือและบนเรือเพื่อ สามารถตรวจสอบสิ่งบ่งชี้ว่ามีการบังคับใช้แรงงานและแรงงานบังคับนั้นจนถึงการดำเนินการส่งคดีต่อเพื่อการ สอบสวนอาชญากรรม มีการปรับปรุงขั้นตอนพิสูจน์อัตลักษณ์ การคัดกรองและการสัมภาษณ์เหยื่อการค้ามนุษย์ ให้มีความคงเส้นคงวา อีกทั้งให้ความสำคัญสูงกับสิทธิและความปลอดภัยของบุคคลที่เสี่ยงตกเป็นเหยื่อการค้า มนุษย์ ตลอดจนเพิ่มบทบาทของผู้ตรวจสอบการใช้แรงงานในการดำเนินการคัดกรองและให้ความช่วยเหลือ ผู้ที่ มีความเสี่ยงตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงาน มีการตรวจสอบและพัฒนาวิธีการจัดหาแรงงานสำหรับ คนงานต่างด้าว พร้อมประกาศใช้กฎระเบียบใหม่ในการอนุมัติสถานภาพที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมถึง ใบอนุญาตทำงานให้แก่เหยื่อการค้ามนุษย์และประกันว่าเหยื่อการค้ามนุษย์ที่บรรลุนิติภาวะสามารถเดินทาง ทำงานและพำนักรนอกเขตที่พักพิงได้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ มีการเพิ่มบริการ

ลุ่มที่มีคุณภาพในหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่คุ้มครองแรงงาน ผู้พลพย ผู้ลี้ภัยและเหยื่อการค้ามนุษย์ และพัฒนาความสามารถของรัฐในการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ไทยควรสร้างเสริมเสรีภาพของสื่อ ซึ่งรวมถึงเสรีภาพในการรายงานกรณีการค้ามนุษย์ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ประชาสังคมมีส่วนร่วมในทุกแง่มุมของการปราบปรามการค้ามนุษย์ และเพิ่มแรงจูงใจให้เหยื่อการค้ามนุษย์ร่วมมือกับฝ่ายบังคับใช้กฎหมายในการสอบสวนและดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมถึงการเสนอทางเลือกอื่นที่ถูกกฎหมายให้แก่เหยื่อการค้ามนุษย์ชาวต่างด้าวนอกเหนือจากการถูกส่งกลับประเทศต้นทางซึ่งจะทำให้คนเหล่านี้ต้องเผชิญกับการถูกแกล้งแค้นหรือเผชิญกับชีวิตที่ยากลำบากตลอดจนการให้บริการคุ้มครองพยานแก่เหยื่อ การพัฒนาการให้บริการด้านบังคับใช้กฎหมายเฉพาะทางและสวัสดิการแก่เด็กที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณี อีกทั้ง สนับสนุนการเพิ่มความพยายามส่งเสริมความตระหนักรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แก่นายจ้างและผู้ให้บริการธุรกิจทางเพศ ซึ่งได้แก่นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจด้านประเวณี ยกระดับสิทธิ สถานะทางกฎหมาย และนโยบายการเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวเพื่อลดความเสี่ยงการค้ามนุษย์ให้ได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาอภิปรายผลได้ดังนี้

การศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้วจากผู้วิจัยศึกษาจากผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนใหญ่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถในการต่อรองการปฏิบัติงานในพื้นที่ได้ สามารถหาข้อตกลงร่วมกันระหว่าง 2 ฝ่ายขึ้นไปโดยใช้สันติวิธี เน้นไปที่การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ และลดเงื่อนไข จนหาข้อยุติปัญหาและข้อขัดแย้งในพื้นที่ได้ ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติ เกี่ยวกับกฎหมายการค้ามนุษย์เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการเป็นธุระจัดหา ชื่อ ขยาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งบุคคลใด โดยข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ การเป็นธุระจัดหา ชื่อ ขยาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งเด็กเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ การเป็นธุระจัดหา ชื่อ ขยาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งเด็ก เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงาน เป็นการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน มีความผิดฐานค้ามนุษย์ เป็นต้น

สำหรับการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในด้านความชัดเจนของนโยบาย ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร การมีส่วนร่วมของประชาชน ลักษณะขององค์กร การสื่อสารระหว่างองค์กร กิจกรรมสนับสนุน และความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ความชัดเจนของนโยบาย พบว่าเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไม่คลุมเครือ มีการระบุเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิด มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2554, หน้า 35) และ Dror (1987 อ้างถึงใน จุมพล หนีพานิช, 2547) ที่กล่าวไว้ว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในเบื้องต้นนั้นขึ้นอยู่กับความชัดเจนของเนื้อหาที่มีการกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานไว้ชัดเจน จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจเนื้อหา สามารถปฏิบัติได้โดยไม่ต้องตีความเนื้อหา เข้าใจขั้นตอนในการปฏิบัติงานทุกคนสามารถที่จะศึกษาได้ด้วยตนเองและ

สอดคล้องกับการศึกษาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติแนวทางที่ 1 ของ Majone & Wildavsky (1978, p30 อ้างถึงใน มัชวาท สุวรรณเรือง 2536, หน้า 74) ที่กล่าวไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นขั้นตอนหนึ่งซึ่งแยกออกจากการกำหนดนโยบาย กล่าวคือ เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากการกำหนดนโยบายอาศัยอยู่ในรูปของกฎหมาย คำสั่ง หรือโครงการที่ได้กำหนดเป้าหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ไว้แล้วไปดำเนินการให้บรรลุผล

ด้านที่ 2 ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร พบว่าสถานที่ทำงานมีความเหมาะสมทันสมัยมีความปลอดภัยและบุคลากรให้ความร่วมมือในการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ แต่มีปัญหาในเรื่องบุคลากรไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ไม่ทันสมัย ได้รับงบประมาณไม่ทันต่อการปฏิบัติงาน และความรู้ความสามารถของบุคลากรในการดำเนินการ จังหวัดสระแก้วได้มีการบริหารจัดการของชายแดน โดยมีบุคลากรจากกองกำลังบูรพาดำเนินการตรวจตามแนวชายแดน “มีมาตรการผ่อนปรนในการเข้า-ออกชายแดนให้กับคนกัมพูชาด้วยเหตุผลของการเป็นจังหวัดชายแดนเพื่อนูชายธรรมและเพื่อสร้าง “ความสัมพันธ์อันดีของไทยกับกัมพูชา” มีการแลกเปลี่ยนค้าขายสินค้าพร้อมทั้งกำหนดแนวทางการผ่อนผันให้คนกัมพูชาสามารถเดินทางเข้าออกได้ ทั้งนี้ในส่วนของการสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองได้มีระบบคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ในการบันทึกข้อมูลเลขประจำตัวของแรงงานกัมพูชาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ William (1982 , p. 37) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการรวบรวมทรัพยากรทางการบริหารในองค์การให้สามารถปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งต้องมีการจัดหา / เตรียมวิธีการทั้งหลายเพื่อจะทำการดำเนินงานตามนโยบายสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยต้องใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ จนสามารถดำเนินการได้สำเร็จ และสอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของนภดล พูลสวัสดิ์ (2551, หน้า 93) ที่กล่าวไว้ว่าความพอเพียงของทรัพยากร นโยบายที่จะนำไปปฏิบัติให้สำเร็จนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทรัพยากร ทั้งด้านเงิน คน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ด้านที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่ามีอาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมและภาครัฐให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังปัญหาการค้ามนุษย์ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องการมีผู้แจ้งเบาะในการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลในการดำเนินงาน ชุมชนให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรม ประชาชนมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันการค้ามนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแอนเดอร์สัน (Anderson, 1999: p90-91) ที่กล่าวถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าประชาชนเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายสาธารณะมากที่สุดดังนั้นจึงควรมีส่วนร่วมในการบอกปัญหาและความต้องการได้ดีที่สุด ประชาชนอาจเป็นประชาชนในพื้นที่หรือกลุ่มเฉพาะเช่นคนยากจน คนพิการ คนเร่ร่อน คนไร้อาชีพ เป็นต้นสามารถเสนอปัญหาและความต้องการผ่านเวทีประชาชนหรือเวทีนโยบายสาธารณะซึ่งขณะนี้เครือข่ายและเวทีภาคประชาชนมากพอสมควรที่จะช่วยประสานงานให้และนำปัญหาเหล่านั้นสู่กระบวนการตัดสินใจกำหนดนโยบายจากการมีส่วนร่วมของประชาชนหรืออาสาสมัครในพื้นที่ทำให้ปัญหาการค้ามนุษย์ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วลดลงและสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฏฐธัญญา จาริยานุกุล (2557) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่พบว่า การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในจังหวัดเชียงใหม่ไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมนั้นต้องมีการกำหนดโครงการและแผนการดำเนินงาน ตลอดจนขอบเขต ระยะเวลาการดำเนินงาน และการประมาณการงบประมาณซึ่ง พบว่า ทุกโครงการมีลักษณะโครงการมีความชัดเจน และถูกกำหนด โดยผ่านการพิจารณาอย่างละเอียดจากที่ประชุมคณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ เป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้องเชื่อถือได้ ในขั้นตอนกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีการพิจารณา

ในทุกขั้นตอนเริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการมอบหมายงานพบว่า มีการมอบหมายงานโดยพิจารณาจากความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบหมายงาน การประสานงานหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอกส่วนใหญ่มีความร่วมมือที่ดีต่อกัน อีกทั้งมีการติดตามและควบคุมงานใน แต่ละขั้นตอนการปฏิบัติอย่างละเอียด ตลอดจนมีการประเมินผลหลังโครงการเสร็จสิ้นทุกโครงการ โดยการประเมินกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนด้วย โดยพบว่า ในส่วนของประชาชนได้ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางภาครัฐจัดขึ้นอย่างดี แต่ไม่มีการเรียกร้องใดๆ จากภาครัฐเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังถือว่าปัญหาการค้ำมนุษย์เป็นเรื่อง ไกลตัว

ด้านที่ 4 ลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าได้รับการสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายภาคเอกชน ได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ มีการทำงานเป็นทีม มีการกำหนดสายบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน มีการให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์กับประชาชน โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระแก้ว ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์จังหวัดสระแก้ว มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน จังหวัดได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน ทำงานแบบบูรณาการ มีการทำงานในพื้นที่อย่างจริงจัง แต่สิ่งที่ยังเป็นปัญหาคือในการแต่ละหน่วยงานยังขาดการติดตามผลการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบาร์แดช (Bardach, 1980: p9) ที่กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นเกมของกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด ทฤษฎี จะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามข้อกำหนดของนโยบาย ซึ่งเน้นความสำคัญของกระบวนการอย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเป็นผลผลิตของกระบวนการทางการเมือง การนำนโยบายไปปฏิบัติถือเป็นโอกาสแรกที่จะได้นำการตัดสินใจทางเลือกนโยบายไปปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริง และขั้นตอนทั้งหมดของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติแสดงให้เห็นถึงความหวังในการแก้ไขปัญหของสังคมความกลัวเกี่ยวกับอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน และจินตนาการของผู้ที่มีส่วนร่วมที่ต้องการจะเน้นการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงครอบคลุมกระบวนการแปลงนโยบายเป็นนามธรรมให้เป็นแผนงานรูปธรรมที่สามารถนำไปปฏิบัติและตรวจสอบวัดระดับความสำเร็จได้ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะและสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter และ Van Horn (1975 อ้างถึงในเรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 217-219) ในด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น จำนวนเจ้าหน้าที่ การควบคุม การบังคับบัญชาความอยู่รอดขององค์กรความสัมพันธ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกับผู้กำหนดนโยบาย รวมไปถึงสอดคล้องกับแนวคิดของมดล พูลสวัสดิ์ (2551, หน้า 93) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โครงสร้างของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติจะมีส่วนอย่างมากต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายนั้น

ด้านที่ 5 การสื่อสารระหว่างองค์กร พบว่ามีการรับฟังนโยบายอย่างต่อเนื่อง มีช่องทางการสื่อสารอย่างเหมาะสมกับผู้รับสาร หน่วยงานราชการนิยมจัดการประชุมเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร พร้อมทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ เข้าร่วมรับฟังนโยบาย มีระบบการสื่อสารในด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์อย่างเหมาะสมเชื่อถือได้ หน่วยงานในพื้นที่ ที่มีหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปรามการค้ำมนุษย์ได้มีการร่วมรับฟังนโยบาย โดยได้เป็นผู้ทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ส่งต่อสารไปยังผู้ปฏิบัติงานภายหลังจากที่ได้รับทราบข้อมูลจากการประชุม พร้อมทั้งมีหน่วยงานหลักในการประสานงาน การสื่อสารการดำเนินงานด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การแปลงสารที่ได้รับจากการรับฟังนโยบายได้ตรงประเด็น เหมาะสม เชื่อถือได้จากผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter และ Van Horn (1975 อ้างถึงในเรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 217-219) ได้กำหนดตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติโดย

ตัวแบบนี้มุ่งอธิบายตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงานมีด้วยกัน 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Policy Standard and Objectives) 2) ทรัพยากรของนโยบาย (Policy Resources) เช่นงบประมาณหรือสิ่งจูงใจอื่นๆซึ่งต้องมีเพียงพอ 3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับให้เป็นไปตามนโยบายหมายความว่าความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรอันได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและท้องถิ่นต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเป็นไปตามหลักของการกระจายอำนาจสามารถสื่อสารกันเข้าใจและบังคับใช้นโยบายได้ 4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติเช่นจำนวนเจ้าหน้าที่ การควบคุม การบังคับบัญชา ความอยู่รอดขององค์กรความสัมพันธ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกับผู้กำหนดนโยบาย 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองเช่นลักษณะของมติมหาชนและกลุ่มผลประโยชน์และ 6) หน้าที่ของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้แก่การรับรู้นโยบายเช่นความรู้ความเข้าใจนโยบายทิศทางการตอบสนอง เช่นการยอมรับหรือปฏิเสธนโยบายและระดับความเข้มข้นของการตอบสนองเช่นการยอมรับหรือปฏิเสธดังกล่าวมีระดับมากน้อยเพียงใด

ด้านที่ 6 กิจกรรมสนับสนุน พบว่าภาคประชาชนได้รับการส่งเสริมการแสดงออกทางความคิดเห็นอย่างอิสระ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาให้การสนับสนุนการดำเนินงาน มีการจัดอบรมให้ความรู้ตามนโยบาย การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดมีความมุ่งมั่น มีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงข้อมูลสำคัญๆ เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในจังหวัดได้เป็นอย่างดีเพื่อให้เกิดการณรงค้อย่างจริงจัง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ สร้างเครือข่ายในภาคประชาชน พร้อมทั้งจัดอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานได้มีความรู้ในการป้องกันการการค้ามนุษย์ การดำเนินการจะประสบความสำเร็จมากกว่านี้หากนักการเมืองในพื้นที่ให้การสนับสนุนซึ่งกิจกรรมการมีส่วนร่วมนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Small (2007) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องบทบาทของเครือข่ายสมาชิกชุมชนในการต่อต้านกระบวนการการค้ามนุษย์ เพื่อช่วยเหลือผู้ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาผลการวิจัยพบว่า การใช้เครือข่ายสมาชิกในชุมชนเป็นเครื่องมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ ทำให้เกิดผลลัพธ์ซึ่งพัฒนาเป็นความคาดหวังในอนาคตได้ว่า รัฐบาลจะสามารถประสบความสำเร็จในการให้ความดูแลและช่วยเหลือแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ได้อย่างถูกต้องและตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับแนวคิดของซาบาเตียร์และแมซแมนเนียน (Sabatier & Mazmanian, 1983, p153-161) ที่ให้ความเห็นไว้ว่าเป็นการทำงานควบคู่กันระหว่างความสนับสนุนทางการเมืองกับทักษะการจัดการ (twin of political support managerial skill) การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้แก่

(1) ความแตกต่างหรือแม้กระทั่งการเป็นศัตรูกันของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่มีอยู่จำนวนมาก โดยเฉพาะกรณีที่เป็นนโยบายที่นำไปปฏิบัติในท้องถิ่น

(2) การรุกรานของกลุ่มผลประโยชน์หรือสมาชิกสภานิติบัญญัติที่คัดค้านนโยบายมาตั้งแต่แรก

(3) ปัญหาการต่อรองกันระหว่างหน่วยงานจำนวนมากซึ่งมักมีระดับการปกครองต่างกัน หน่วยงานแต่ละระดับดังกล่าวต่างรู้สึกกลัวว่าคนอื่นจะรุกร้าอาณาเขตของตน จึงมักมีกลุ่มผลประโยชน์และผู้มีอำนาจในกลุ่มคอยปกป้อง

(4) แต่ละปีมีการคุกคามจากการตรวจสอบจากฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติซึ่งเกิดการจำกัดอำนาจตามกฎหมายและตัดงบประมาณที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติอ่อนแอ

(5) เกิดความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องของทฤษฎีเชิงสาเหตุและผลที่เป็นพื้นฐานของนโยบายเดิม

(6) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องจะทำลายทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของนโยบายและความสนับสนุนทางการเมือง

ด้านที่ 7 ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเข้าถึงข้อมูลได้เป็นอย่างดี แต่ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่น้อย ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่เด่นชัดที่สุดของจังหวัดสระแก้วคือการตรวจบูรณาการของทุกภาคส่วนทั้งทหาร ตำรวจ พลเรือน มีเครือข่ายอาสาสมัครซึ่งเป็นตัวแทนเป็นผู้แจ้งข่าว ตามแนวชายแดนมีกองกำลังบูรพาคอยตรวจสอบสกัดไม่ให้มีการทำความผิดต่อมาก็มีหน่วยตรวจค้นของตำรวจ มีการออกตรวจร่วม ซึ่งในการดำเนินการส่วนใหญ่จะเข้ากันได้และมีการแบ่งหน้าที่การปฏิบัติไว้ชัดเจน มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ของปัญหาเสร็จแล้วก็มีการทำข้อตกลงความร่วมมือกับส่วนราชการต่างๆ บางครั้งยังมีการสนธิกำลังร่วมกันหลายหน่วยงานในกรณีที่สำคัญและที่สำคัญ มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลกัน นอกจากนี้ยังมีการการต่อรองในการปฏิบัติงานโดยสามารถหาข้อตกลงร่วมกันระหว่าง 2 ฝ่ายขึ้นไปโดยใช้สันติวิธี เน้นไปที่การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ และลดเงื่อนไข จนหาข้อยุติปัญหาและข้อขัดแย้งในพื้นที่ได้ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้สามารถเข้าถึงข้อมูลในพื้นที่เพื่อใช้ในการต่อรองทางการเมืองในพื้นที่ได้ และสามารถเข้าถึงข้อมูลในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ มี “การแสวงหาข้อตกลงที่จะให้ทุกฝ่ายร่วมเจรจาได้รับผลประโยชน์ด้วยกัน” พร้อมทั้ง “สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gilmer (2009) ศึกษาเรื่องการทดสอบกระบวนการบริหารงานของรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกาในการวางกรอบงานด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการในแบบของการวิจัยเชิงพรรณนา ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร และจัดกิจกรรมในการรณรงค์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกาได้วางกรอบงานในการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ไว้ โดยการใช้อำนาจรัฐเพื่อต่อต้านขบวนการค้ามนุษย์ ควบคุมการเข้าถึงแหล่งทุน และส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาด้านการค้ามนุษย์ รวมไปถึงแนวคิดของ San Latt Phyu (2009, p 345) ที่ต้องตระหนักถึงกระบวนการในการส่งกลับซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย ของแผนงานคุ้มครองสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้การดูแล และผู้ที่เสียหายโดยเฉพาะเด็กหญิงที่ถูก ล่อลวงมาค่านับยังต้องพึ่งพาผู้อื่นเพื่อชีวิตที่ดี

นอกจากนี้การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้วให้ประสบความสำเร็จนั้นยังประกอบไปด้วยทักษะด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติพบว่าส่วนใหญ่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ กฎหมายการค้ามนุษย์ และนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นอย่างดี

2. ด้านความสามารถในการต่อรองการปฏิบัติงานในพื้นที่พบว่าผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่สามารถหาข้อตกลงร่วมกันระหว่าง 2 ฝ่ายขึ้นไปโดยใช้สันติวิธี เน้นไปที่การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ และลดเงื่อนไข จนหาข้อยุติปัญหาและข้อขัดแย้งในพื้นที่ได้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานได้สามารถเข้าถึงข้อมูลในพื้นที่เพื่อใช้ในการต่อรองทางการเมืองในพื้นที่ได้สามารถเข้าถึงข้อมูลในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ มีการแสวงหาข้อตกลงที่จะให้ทุกฝ่ายร่วมเจรจาได้รับผลประโยชน์ด้วยกัน และส่วนผู้ปฏิบัติมีความสามารถในการต่อรองน้อยที่สุด 3 อันดับได้แก่ สามารถในการสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และสามารถโน้มน้าว / ชักชวน / จูงใจ / ให้บุคคลอื่นสนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับ

ตัวแบบทางการเมืองของพรรค จันทรร (2552, หน้า 140) ที่กล่าวไว้ว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลที่เป็นผู้แทนขององค์กรหรือกลุ่มสถาบัน ความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอกองค์กร การสนับสนุนจากกลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ สื่อมวลชน นักการเมืองหัวหน้าหน่วยงานอื่นๆ โดยใช้ความสามารถในการเจรจาต่อรองเป็นสำคัญ การดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในจังหวัดสระแก้วก็เช่นเดียวกัน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ก็ใช้การเจรจาต่อรองระหว่างผู้เกี่ยวข้องจนทำให้การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สามารถลดปัญหาการค้ามนุษย์ได้

จากการศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้วข้อค้นพบที่ได้จากผลการศึกษาสรุปและนำเสนอออกมาเป็นตัวแบบ “SAKAE0 MODEL” เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติและเป็นที่เข้าใจง่ายจึงขอนำเสนอผลการศึกษาเป็นรูปแบบโมเดลมีรายละเอียดดังนี้

S : Soldier : ทหาร หมายถึงการดำเนินการด่านแรกในพื้นที่คือการตั้งจุดสกัดกั้นของทหารโดยมีกองกำลังบูรพาเป็นด่านสกัดกั้นการเข้าออกในพื้นที่ซึ่งพื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งไม่สามารถระบุพิกัด ชาวแก้มพูชาสามารถเดินทางเข้าสู่จังหวัดสระแก้วได้หลายทาง นอกจากนี้ยังเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ มีการจัดทำแผนการบูรณาการ “การจัดการชายแดน” เพื่อพัฒนา ซึ่งสามารถควบคุมพื้นที่ได้เป็นอย่างดี **A : Abroad** : การสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน หมายถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระหว่างไทยกับแก้มพูชา ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย ให้ประเทศแก้มพูชาได้เข้าใจตลอดจนการสร้างความร่วมมือที่ดีต่อกันในการพัฒนาประชาชนของทั้งสองประเทศ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีใกล้เคียงกัน การประชาสัมพันธ์ให้ชาวแก้มพูชา ใหรู้ว่าการลักลอบเข้าเมืองเป็นการผิดกฎหมาย ดังนั้น ถ้าต้องการที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยจะต้องมีใบอนุญาตการทำงานและขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายแรงงานไทย **K : Knowledge** : เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน องค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน ให้ทราบถึงข้อมูลหน่วยงานให้บริการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ทราบถึงนโยบาย การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของรัฐบาล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ ตลอดจนเป็นผู้แจ้งเบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ **A : Accept** : การยอมรับในภาพลักษณ์ของจังหวัดให้กับประชาชนจังหวัดสระแก้วให้ทราบว่าบุคคลภายนอกมองว่าเป็นจังหวัดต้นทางของปัญหาการค้ามนุษย์ ฉะนั้น ทุกคนในจังหวัดจะต้องออกมาช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ให้หมดไปจากพื้นที่ โดยเฉพาะปัญหาขอทานในตลาดโรงเกลือ ปัญหาแรงงานเถื่อน ที่เป็นต้นเหตุของการค้ามนุษย์ **E : Environment** : การเตรียมความพร้อมเพื่อยอมรับการเปลี่ยนแปลงของจังหวัดสระแก้วโดยเฉพาะบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่จังหวัดสระแก้วเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเต็มตัว ควรมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่นการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรเป็นสังคมอุตสาหกรรม จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวที่คล้ายกับเมืองท่องเที่ยวใหญ่ๆ ดังนั้นจึงต้องมีแผนงานโครงการ ที่จะรองรับการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้น

O : One Home : การสร้างทีมงานให้เป็นหนึ่งเดียว การดำเนินด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตามนโยบายของรัฐบาลในยุคปัจจุบันจะจัดปัญหาการค้ามนุษย์ให้หมดสิ้นมีการบูรณาการ การดำเนินงานอย่างจริงจัง ทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมกันแก้ไขปัญหาเปรียบเสมือนการแก้ไขปัญหาภายในบ้านมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน มีการทำงานเป็นทีมไม่แบ่งแยกกระทรวง ให้พี่น้องอยู่เสมอกันคือบ้านสระแก้วหลังเดียวทุกคนต้องมาแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ หรือปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงไปด้วยดี โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพ่อบ้าน

M : Morale : การสร้างขวัญและกำลังใจ ให้กับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของจังหวัดสระแก้ว จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงานสนับสนุนผู้ที่มีผลงานที่เป็นรูปธรรม ส่งเสริมคนดี กระตุ้นและพัฒนาบุคลากรให้มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ไม่ย่อท้อ ท้อถอย ให้ทุ่มเทเสียสละและมีความภาคภูมิใจในตัวเองที่สามารถร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นไปด้วยดี

O : One Stop Service : การบริการเบ็ดเสร็จในจุดเดียว การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ของจังหวัดสระแก้ว ควรมีเจ้าภาพหลัก หรือมีจุดบริการเพียงจุดเดียวในจังหวัดที่สามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจได้เบ็ดเสร็จในที่เดียว โดยใช้ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์เป็นจุดบริการในการดำเนินงาน โดยรวมภารกิจของหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาและการค้ำมนุษย์ในจุดเดียว จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย และงานจะไม่ซ้ำซ้อนกัน

D : Development : การพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน ให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โครงการกิจกรรมต่างๆ ที่จะพัฒนาจังหวัด ต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนได้เตรียมการรองรับ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่จังหวัดสระแก้วเป็นเขตเศรษฐกิจเต็มตัว เช่น ปัญหามลพิษ ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ ปัญหาค่าครองชีพ ต้องมีการจัดทำแผนพัฒนา

E : Elasticity : ความยืดหยุ่นให้เข้ากับสถานการณ์ การป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความยืดหยุ่นสูงในการปฏิบัติงานมีความรู้เกี่ยวกับหลักการของนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ ลดขั้นตอนในการทำงาน ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งบริการ แหล่งข้อมูลข่าวสารได้ง่าย ไม่เลือกปฏิบัติไม่กีดกัน เรียบง่ายและเป็นกันเอง

L : Labor : การพัฒนาแรงงาน ให้ถูกกฎหมาย เพราะแรงงานเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการค้ำมนุษย์ของจังหวัดสระแก้ว ดังนั้น การแก้ไขแรงงานที่ผิดกฎหมายให้ถูกกฎหมายมีการประชาสัมพันธ์ให้แรงงานต่างด้าว ที่อยู่นอกระบบ ให้เข้ามาสู่ระบบ มีการลงทะเบียน ตลอดจนมีการขอใบอนุญาตทำงานที่ถูกต้อง ปัญหาถูกหลอกลวงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานก็จะหมดสิ้นไป ตลอดจนมีการพัฒนาแรงงานไทยที่มีอยู่ให้เป็นแรงงานที่มีทักษะ มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด

ข้อเสนอแนะ

1. พัฒนาระบบฐานข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายที่พร้อมมาใช้ในการดำเนินงาน (Data Decision Making)
2. ส่งเสริมศักยภาพให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวางแผนการ และการดำเนินงาน ร่วมกับเครือข่ายประชาคมที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน เพื่อป้องกัน เฝ้าระวัง สืบเสาะ ติดตาม และช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเสียหายจากการค้ำมนุษย์ รวมทั้ง การติดตาม เฝ้าระวัง ควบคุมบุคคลหรือนิติบุคคลผู้กระทำความผิดจากการกระทำผิดซ้ำ
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครอบครัวและชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์
4. จัดสรรทรัพยากร และรูปแบบการดำเนินงานป้องกันการค้ำมนุษย์ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของพื้นที่ทั้งสถานะต้นทาง สถานะทางผ่านและสถานะปลายทาง
5. ดำเนินการอย่างจริงจัง เข้มงวด ในการจัดการกับผู้กระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์และองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ค้ำมนุษย์ และผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

กิตติกรรมประกาศ

ดุชนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากคณะที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สมิหรา จิตตลดาการ ประธานที่ปรึกษา พันตำรวจเอก ดร.ปรีดา สถาวรและรองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะสมกรรมการที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางเสียสละเวลาให้คำปรึกษา ตลอดระยะเวลาการจัดทำวิจัย แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อคิดข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- จุมพล นิมิพานิช. (2547). การวิเคราะห์นโยบาย: ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นภดล พูลสวัสดิ์. (2551). ยุทธศาสตร์ กลไกสู่การปฏิบัติและการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐธยาน์ จาริยานุกุล (2557) .การนำนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีจังหวัดเชียงใหม่.รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มัทนา สุวรรณเรือง. (2536). ประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามทุจริตเลือกตั้งของโครงการ ท.ม.ก. ไปปฏิบัติ: กรณีวิจัยปฏิบัติการเขตเลือกตั้ง ค จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต,สาขานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร.
- วรเดช จันทรศร. (2554). จากนโยบายสู่การปฏิบัติ: องค์ความรู้ ตัวแบบทางทฤษฎี และการประเมินความสำเร็จ ความล้มเหลว. กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิก.
- วรเดช จันทรศร. (2552). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: หนังสือในโครงการ ตำรา สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2551) การนำนโยบายไปปฏิบัติ.กรุงเทพ.บพิธการพิมพ์.
- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดสระแก้ว (2559). สถานการณ์การปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดสระแก้ว.
- สุนทร เอกพันธ์ (2556) ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พุทธศักราช 2551 :กรณีศึกษาตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี
- สายฝน แผลงหล้า, (2557), การพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนไทย – กัมพูชา.การจัดการความรู้ (Knowledge Management).สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสระแก้ว
- Anderson, James E. 1999. Public Policy – Making : Introduction. 2nd. New York : Houghton Mifflin Company
- Bardach, Eugene.1980. “Implementation Studies and the study of Implements,” Presented at the 1980 meeting of American Policy Science Association, University of California, Berkeley.
- Gilmer (2009). Industrial psychology. New York : McGraw-Hill Book, Co

- SAN LATT PHYU (2009). REPATRIATION FROM THAILAND TO MYANMAR OF TRAFFICKED CHILDREN. International. Development Studies. Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand
- Sabatier, Pual A and. A. Mazmanian. 1989. "Policy implementation." In Stuart S. Naga led. Encyclopedia of Policy Studies. New York: Marcell Dekker, Inc.
- Small, Kevonne Margaret (2007) "The role of anti – human trafficking community partnerships in the identification of and response to human trafficking victims in the United Staates". PH.D. dissertation, The American University
- Williams, Walter. 1982. Social Policy Research and Analysis: The Experience in The Federal Social Agencies. New York: American Elsevier Publishing Co